

for det første vide, om han ikke maaske vil gøre det, Andragendet gaar ud paa, for saa behøve vi ikke at beskæftige os med det, eller ogsaa kan der mange Gange i Ministerens Svar foreligge Oplysninger, som kunne vejlede os. Det ved det ærede Medlem som gammelt Medlem af dette Ting meget godt, men uagtet han har faaet dette at vide Gang efter Gang baade af mig som Ordfører og ogsaa ved Udtalelser i Betænkningen, hvor den har staaet under hans Andragende mangfoldige Gange, at der intet Hensyn kunde tages til det, fordi det ikke havde været hos Ministeren, mener han sig hævet over denne Regel, vi andre maa rette os efter. Om det er, for at de ovre i Esbjerg skulle vide, at det ærede Medlem er en saa udmærket Repræsentant for dem, at han ikke alene indbringer et Andragende, inden det er i Orden, men ogsaa stiller Ændringsforslag om dets Henvisning og faar det til Behandling her, skal jeg ikke kunne sige, men det hjælper jo ikke de paagældende noget. Det ærede Medlem er saa ejgod en Mand, at naar det kommer til Stykket, tager han sine Ændringsforslag tilbage. Saaledes er det gaaet mangfoldige Gange i de mange Aar, det ærede Medlem og jeg have haft den Ære at sidde sammen her i Tinget. Derfor kom jeg med min Bemærkning, at vel sætte vi i Finansudvalget ualmindelig megen Pris paa det ærede Medlem, men han maa dog ikke tro, at han er undergoven andre Regler end de øvrige Medlemmer i Tinget. Det vilde være partisk og urigtigt, om vi overfor et Medlem vilde gøre, hvad vi ikke gøre overfor et andet.

Jeg maa bede saavel det ærede Medlem som andre ærede Medlemmer huske paa, at naar ifølge Grundloven Andragender kunne indbringes til Rigsdagen ved en Rigsdagsmand, er Meningen naturligvis, at vedkommende Rigsdagsmand har et vist moralsk Ansvar for det Andragende, han indbringer. Vi skulle have Regler paa dette Omraade, og den eneste, fornuftige Regel, vi kunne have, er, at Andragendet skal have været hos den paagældende Minister. At jeg forlanger det, maa det ærede Medlem virkelig forlade mig, thi derved forlanger jeg ikke mere, end hvad der baade er grundlovmæssigt og i Overensstemmelse med Forretningsordenen. Det er ingenlunde vor Mening, at vi ville genere det ærede Medlem eller gøre os store overfor ham, men han maa ikke bilde sig ind, at han kan sætte sig ud over Reglerne mere end andre Medlemmer. Nu

hørte vi den ærede Minister oplyse, at han kort efter at være bleven Minister, altsaa lige kort efter Jul, havde givet Svar. Hvorfor vilde det ærede Medlem saa ikke gøre det, som mangfoldige Medlemmer i denne Sal gøre, gaa op i det paagældende Ministerium og faa det manglende Bilag? Jeg kan endog fra denne Samling nævne Eksempler paa, at Medlemmer ere gaaede op og have faaet et Svar fra Ministeren for at lægge det som Bilag ved det vedkommende Andragende, i den Tid, vi have behandlet det i Finansudvalget, for at der ingen formelle Vanskeligheder skulde være. Det ærede Medlem ser, at han kunde saa godt have faaet et Svar fra Ministeren, hvis han havde søgt ham inden den 1. Februar — saa længe maa der jo indgives Andragender. Blot det ærede Medlem vilde have haft den Smule Ulejlighed, var det gaaet i Orden. Det vilde han imidlertid ikke, han vilde stille Ændringsforslag og saa bagefter være godmodig nok til at tage det tilbage. Jeg vil derfor anmode det ærede Medlem om at tage sit Ændringsforslag tilbage, thi hvis det ikke sker, maa jeg opfordre det høje Ting til at stemme imod det, fordi der mangler de nødvendige Dokumenter. Hele Finansudvalget har bemyndiget mig til at sige til det ærede Medlem, at vi ikke kunne anbefale Andragendets Henvisning. Det lader imidlertid til, at den ærede Minister stiller sig saa velvilligt til Sagen, at det ønskede maaske ad Aare kan naas, men af formelle Grunde er Sagen ikke moden til Henvisning. Naar vi nu have talt saa omstændeligt om denne Sag, haaber jeg — vi haabe jo at have den Fornøjelse i mange Aar at have det ærede Medlem i vor Midte —, at vi ikke ville misforstaa hinanden paa dette Punkt senere.

Med disse Bemærkninger skal jeg takke den højtærede Minister for den velvillige Maade, hvorpaa han har stillet sig til de to Andragender, hvis Henvisning Udvalget er enig om at anbefale det høje Ting at stemme for. Det ærede Medlem for Frederiksværk (Doose) vil efter det Svar, Ministeren gav, kunne forstaa, at det ikke kan nytte, at han fastholder sine Ændringsforslag, og jeg opfordrer ham derfor til at tage dem tilbage.

Doose: Den højtærede Minister betoned, at jeg havde ikke anført Grunde nok for, at Arrestforvareren i Helsingørskulde have sin Pension forhøjet. Jeg udtalte dog, at det var Andrageren bekendt, at alle, som staa i samme Stilling som